

# Opinió

## Pacte local = presa de pèl



Xavier Sánchez i Torres  
Tinent d'alcalde de Serveis  
Municipals  
P S C

■ Ara fa 23 anys, el dia 3 d'abril, van néixer els ajuntaments democràtics. Ho feien amb moltes mancances, en precari, de la mateixa manera que les comunitats autònomes (CA), però amb una diferència substancial: a les CA se'ls reconeixia capacitat per governar, i als ajuntaments, no. Això ha fet que mentre les CA han anat desenvolupant el seu marc de competències, al qual ha seguit el concert econòmic amb l'Estat, els ajuntaments hem estat els germans

petits i pobres d'aquesta família.

En aquest context, el govern del PP ens proposa "la solució miraculosa" per a totes les penúries municipals: el Pacte Local, amb el Govern Central pretén tutelar el trasvassament de competències entre les CA i els ajuntaments, amb la qual cosa, de passada, es treuen de sobre les seves responsabilitats. Una presa de pèl que els ajuntaments no tolerarem. Que ja tenim 23 anys, escolti!!! Que els ciutadans i les

ciutadanes hem après a conuiu democràticament i a prendre decisions, sobretot, a les ciutats i a l'entorn de l'ajuntament.

Si de veritat volen fer alguna cosa positiva per als governs locals, el que han de fer és: en primer lloc, legislar per reconèixer la capacitat per governar dels ajuntaments superant l'actual denominació com a corporacions o simples administracions, necessitades de tutela; en segon lloc, aplicar el concert econòmic

que existeix als ajuntaments amb les CA i, en tercer lloc, parlem de les competències que encara no han estat transferides a les CA, alguna tan important com la seguretat ciutadana.

Senyors del PP, facin el que els toca fer, i del pacte amb les CA, que per cert és tan urgent com el que he dit abans, ja ens n'ocuparem els ajuntaments, que 23 anys donen molt de si com per saber cap a on volem anar. Sabem on són els problemes dels ciutadans i volem governar per resoldre'ls. La resta es "fer volar coloms".

## Antic Ateneu, de Sant Boi



Josep Saavedra  
Tinent d'alcalde de Medi Ambient  
I C - V

■ La idea d'IC-V respecte a l'antic Ateneu, resumint molt per a ser clars, es basa en dos objectius:

Aconseguir el màxim d'equipament per a la ciutat, sense cap despesa (ni compra ni expropiació) per a les arques municipals. Dit d'una altra forma, que passi a ser de tothom allò que és d'uns quants, sense cost (digues-me comunista!).

És evident que si la propietat fos en aquest moment, o en un futur immediat, dels socis, la postura podria ser més flexible, però les coses estan

com estan, i no com ens agradaria que estiguessin.

No és bo esperar molt, l'edifici i la zona s'estan deteriorant, i si ho féssim, hi ha trucs legals(?) que podrien afavorir els seus "propietaris actuals".

No es preveu augmentar l'edificabilitat per a habitatge! (algun dia s'haurà de treure a la llum pública un curiós estudi sobre la viabilitat de l'Ateneu que en parla; prometo sorpreses).

La proposta no pot ser tan

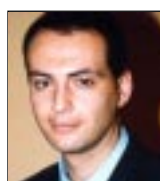
dolenta quan les al·legacions presentades per diverses entitats ciutadanes només plantegen esperar, i l'al·legació dels "propietaris actuals", hereus dels subhastors, diuen que no la volen (la proposta) perquè contemplava massa equipament cultural.

Al final quedaria una plaça en forma d'amfiteatre a l'aire lliure i un equipament, amb places d'aparcament, i l'hotel, que seria complementari a l'oferta de Barcelona (la Fira a 12 minuts en transport públic).

Un centre cultural, públic, amb 800 butaques d'aforament, pot ser un pol d'atracció que faci que els santboians tornem a anar "a baix el poble" per a les grans ocasions. Aquest teatre podria formar part d'un circuit estable (Muntaner, Regina, Poliorama... Ateneu).

Allò dit, obtenir-lo (recuperar-lo significa que alguna vegada el vam tenir, i això no és exacte) sense cost econòmic, que ho sàpiga qui va intentar especular.

## El desprecio de la alcaldesa a la Semana Santa



Rafael Cañedo Torrubiano  
Portaveu del Grup municipal  
P P

■ Una vez más la Alcaldesa, Montserrat Gibert, ha demostrado su total desprecio e intransigencia a todo aquello que tenga que ver con la cultura, las tradiciones y costumbres españolas.

En esta ocasión, al declarar en Radio Sant Boi que la celebración de la Procesión de Semana Santa en Camps Blancs es "anar una mica enrera", es "un cert retrocès" y que "no és un moment adequat per ressuscitar aquestes coses".

Declaraciones que suponen un insulto y una falta de respeto hacia todos aquellos ciudadanos/as que participamos en los actos organizados por la Hermandad de la Parroquia de San José Obrero para el Viernes Santo.

Una falta de respeto y un insulto también, a esa gran mayoría de andaluces y extremeños, votantes del PSC en nuestra ciudad, y a sus tradiciones.

Sin embargo, los Socialistas encabezados por la Alcaldesa sí

que se muestran solidarios y tolerantes en ayudar, fomentar y potenciar las culturas y tradiciones de numerosos colectivos inmigrantes de nuestra ciudad. Curiosa paradoja, pero es la realidad.

Demencial es que una parte del electorado socialista en nuestra ciudad siga empecinado en seguir con los ojos cerrados a aquellos que continuamente les utilizan y les siguen inculcando en sus mentes, historias como la temida derecha y la lucha de clases.

En los tiempos que corremos, mal que le pese a muchos, se trata de gestionar y administrar de la manera más eficiente los recursos de cada uno de nosotros para prestar unos servicios de calidad.

Una buena gestión y administración de los recursos garantizan calidad de vida y bienestar para todos. Todo lo demás, palabrería barata y anclarse en el pasado; aunque para algunos es ser progresista.

## Sant Boi!



Salvador Coll i Artés  
Regidor del Grup municipal  
C i U

■ El mes passat, en aquest mateix espai, parlàvem dels rètols que havien instal·lat les autoritats militars a la caserna amb la denominació franquista de *San Baudilio*.

La moció que va presentar Convergència i Unió, denunciant la il·legalitat de l'ús d'aquest topònim – normalitzat curiosament per l'ajuntament franquista del 1973- i demanant la restitució del nom de Sant Boi a qualsevol identificació de la caserna, que cal destacar que va trobar la unanimitat dels altres grups municipals, reforçada per l'acció parlamentària al Congrés de Diputats exercida pel diputat de CiU, Carles

Campuzano, ha tingut una resposta clara, acompanyada de fets, per part del Ministeri de Defensa.

El Ministeri en la seva resposta escrita a Convergència i Unió diu que *no ha pretès posar en dubte les competències de la Generalitat de Catalunya per a la denominació oficial dels seus topònims*, i que *Sant Boi és el nom oficial amb què es publiquen i cobreixen vacants i destinacions en el centre*. La resposta del govern central acaba referint-se al fet com a *error que el Ministeri lamenta* i significa que *en el dia d'avui -16 d'abril- han estat retirats els*

*rètols objecte de la pregunta parlamentària*.

Tema tancat. Convergència i Unió, a Sant Boi i a Madrid, ha fet el creiem que és la nostra obligació: defensar la identitat col·lectiva de Sant Boi. El Ministeri ha acceptat que havia comès un error i ha rectificat. La moció de CiU ha tingut el resultat positiu que buscava. No deixa de ser llastimós, però, que el 2002 es cometin errors com aquest.

Famés de 2000 anys, Ovidi deia que *per això es dicten les lleis, perquè el més fort no ho pugui fer tot*. En aquest cas, l'exercit podria passar pel paradigma *del més fort i tothom ho entendria*. Però no és l'únic. També

ho podem aplicar a majories absolutes exercides des del sectarisme i la prepotència. L'alcaldia de Sant Boi guarda en algun calaix més de quinze mocions presentades per CiU per ser discutides i votades en el Ple; mocions que, per decisió de la mateixa l'alcaldia, no hem pogut ni tan sols defensar. Mocions, com la que avui hem comentat. Avui, en aquest país, les lleis també es dicten per garantir drets i llibertats, de tothom.